

Whisper wint de 100 Mijs/Bruine Bank Solo race

De 100 Mijl race, aka de Bruine Bank race, werd in het afgelopen Pinksterweekend gevaren. Het parcours loopt van Scheveningen, via 2 boeien op de Bruine Bank, weer terug naar Scheveningen. De keuze links/rechtsom is vrij. Dit jaar werd de race tijdens de North Sea Regatta georganiseerd.

Verleid door de fantastische weerberichten, op het laatste moment besloten mee te doen... Vrijdag de boot overvaren van Stavoren, vanaf het wad spinakeren naar Scheveningen. Heerlijke tocht, vrij veel wind - tussen 15 en 20 knopen - aardige golven en heel veel zon. Voor de tweede keer dit jaar geenterd door de douane - hetgeen als je solo spinaker zeilt onder die omstandigheden niet echt is waar je op zit te wachten (' Natuurlijk mogen jullie aan boord komen, maar ik heb mijn handen vol - de papieren liggen in de kaartentafel - veel plezier ermee . '). Vervelend is ook dat die ribs zo afgeven - kan je de zwarte strepen er weer afpoetsen...

's Avonds om 23.00 in Scheveningen, waar Jules Banffer, van de stichting Shorthanded, me nog even de papieren komt brengen, en een biertje meedrinkt.

's Ochtends naar de start, waar het noodlot toe lijkt te slaan: bij het hijsen dondert de bout van het lummelbeslag eraf. Beetje de story-of-my-racing-life: zo heb ik altijd wat bij de start. Met de catamaran, bij het rondje Texel brak in de branding een stang van een van de roeren af, waarna ik in de rij bij De Boer kon gaan staan om hem te laten repareren (gezien de lengte van de rij een typisch Nacra probleem). Bij het rondje IJsselmeer (ook catamaran) zeilde ik ooit enthousiast - op het laatste moment, uiteraard - naar de start, om na 100m vast te stellen dat ik de helmstok op het strand vergeten was... Wel allebei uitgezeilt trouwens.

Geluk bij een ongeluk, blijft de giek nog in de lijnen van de lazy jack hangen, die ik altijd om de reefkaken hang als ik zeil: daardoor valt de giek tenminste niet op het dek en heb ik verder geen schade. Na enige tijd luid, duidelijk en grondig vloeken, koortsachtig zoeken-in-onderdelenkistjes-tegen-beter-weten-in, Jules gebeld dat ik niet kan starten. Balen.

Vervolgens - met iets meer rust - bedenk ik dat ik met de cunningham door het harpje bij de halshoek van het grootzeil, naar een extra harpje aan het beslag van de neerhouder, het lummelbeslag vast naar beneden kan sjoeren. Dat zou dan eigenlijk best goed moeten blijven zitten - en dat doet het ook. Jules weer gebeld, dat ik wel ga starten, maar een half uur later en of ik dan niet gediskwalificeerd ga worden. Jules vindt van niet.

Een half uur later dan gepland over de startlijn, enigszins zoeken naar de eerste bovenwindse boei (de kompasboei was al van het startschip verwijderd), om vervolgens de ruimewindse boei naar de VQ(9) in te zetten.

Het waait lekker: zo'n 15 knopen. De wind zou van oost naar noord-oost draaien, reden waarom ik het parcours linksom gekozen heb. E.e.a. klopt aardig, ware het niet dat de wind wat eerder van richting verandert dan ik verwacht had. Na 3 broaches de spinaker geruild voor de genaker, maar na enige tijd werkt die ook niet echt meer. Ruilen voor een genua 1 gaat niet: wel bij me, maar de feeder was de vorige week al overboord gegaan en ik heb nog geen andere kunnen halen. Met afnemende wind (zo'n 10 knopen) nog wel serieus overwogen te proberen de genua 1 zonder feeder te hijsen, maar de angst om halverwege te blijven steken en dan 100 mijl met alleen een grootzeil te moeten zeilen wint het van de frustratie te langzaam te gaan. Bovendien bedenk ik me net op tijd, staand in de kajuitopening, uitkijkend over de zonovergoten zee, waarom ik eigenlijk in principe niet aan wedstrijdzeilen doe: voor je het weet verpest het wedstrijdelement dat waar het eigenlijk om gaat - genieten van zon, wind, water, rust. Besluit derhalve me niet op te winden en van de relatieve rust gebruik te maken om even op de bank te gaan liggen, ogen dicht, biertje bij de hand. Heerlijk. En prompt begint het zo hard te waaien dat een genua 1 veel te veel was geweest.

Met wind tussen 18-20 knopen, knik in de schoot, 1 rif, constant rond de 7-8 knopen (beetje stroming mee) doorstromen naar de eerste boei. Geen andere boot te zien overigens, afgezien van een wat kleiner bootje dat ik plots ingehaald blijf te hebben (vermoed tenminste dat die ook in de wedstrijd is, gezien positie en koers).

Bij VQ(1) wat tegemoet komend verkeer: eerst een J109, die enige moeite lijkt te hebben met zijn volle tuig in deze wind, vervolgens een X332, met vlak daarachter de enige andere 31.7. Ben blij verrast: aangezien dit ongeveer het verste punt is en ik een half uur te laat vertrokken was, gaat het kennelijk niet zo heel slecht.

Vervolgens door naar Q(9), iets ruimer, maar verder beetje van hetzelfde laken een pak. Wind nog wat meer, maximaal 23 knopen. Ternaauwernood gelegenheid om tussendoor nog een glaasje whisky te pakken, maar met een beetje goede wil en wat doorzettingsvermogen kan er veel. Proost - op boot, zon, water en wind.

Na Q(9) weer wat hoger varen, maar wat erger is, afnemende wind en opkomende stroming - tegen dit keer. Misschien toch rechtsom moeten varen? Of gewoon wat harder? Lange tijd hoop om voor 2 uur terug te zijn, maar dat zit er niet helemaal in: om 2.50, toch nog redelijke tijd, terug in Scheveningen. Bij binnenkomst zelfs nog onverwacht applausje van andere deelnemers die al gefinished waren. Ter vergelijking: de Pogo 40 was al om 20.39 binnen. Ongelooflijk.

De volgende dag, terwijl ik alweer onderweg ben naar Stavoren, telefoontje van Jules - dat ik het solo klassement gewonnen heb. Another striking victory for the 31.7 class!

En dat ik ook de enige deelnemer was in de Solo klasse doet daar geen afbreuk aan, toch?